

Editörün Notu: Aşağıdaki makale 2008'in ilk döneminde bir grup Parti üyesine yönelik Bob Avakian'ın konuşmalarının bir bölümünden alınmıştır. "Geleceğin Öncüsü Olarak Dünyaya Çıkmak" başlığı ile metinleştirilen bu konuşma, basım öncesi yeniden düzenlenmiştir. Kaynak için bkz: <http://www.bobavakian.net/articles/outintoworld1.html>

Oryantasyonun ve yaklaşımın temel bir noktasıyla bu konuşmaya başlamak istiyorum: Burada tartışılacak olan şey, "Devrim Yapmak ve İnsanlığı Kurtarmak"* (ve "Yapmak ve Kurtarmak" "Devrimin Mümkünlüğü Üzerine" ve "Devrimin Çarpıtılması ve Çocuksu Tavırlar Taslamaya Karşı - Devrimci Yönelimin Bazı Can Alıcı Hususları" kısımlarını içeren "Devrim ve Komünizm: Bir Temel ve Stratejik Oryantasyon" kitapçığının) yerine geçecek, bunun ikamesi bir şey değildir.

"Yapmak ve Kurtarmak": İşte bakın, yine "kendime referans" veriyorum! [Kahkahalar]

Önceki çalışmalarına referans verme ve bunlardan alıntı yapma "alışkanlığımın" bir şekilde "garip" olduğu, iddiaya göre bu durumun kendi düşüncelerimin tek bir noktada olduğu ve yalnızca "kendi kendini kapsayan bir dünya" içinde ilerlediğimi yansıttığı şeklindeki bazı suçlamaların ışığında bir şeyler diyeceğim, konuya çeşitli gözlemlerle başlamak isterim, çünkü bu durum, bana bazı önemli yöntem ve yaklaşım meselelerinden bahsetme fırsatı veriyor.

Bu "suçlama" temel olarak, teori ile pratik arasındaki ilişkinin yanlış anlaşıldığını ve daha spesifik olarak da, komünistlerin gerçekliği öğrenmek -ve bunu analiz etmek ve sentezlemek- için uygulamaları gereken diyalektik materyalizmin ve bu doğrultuda komünist önderlerin belirgin rolünün temelini ve amacının anlaşılması noksanlığını (veya çarpıtılmış bir görüşünü) yansıtmaktadır. Aşağıdaki noktalar, bu meselenin en azından can alıcı kısmına değinmektedir.

Öncelikle, yazılarımın, konuşmalarımın ve aslında komünist bir önder olarak yaptığım her şeyin amacı, dünyanın devamlı olarak bilimsel bir şekilde anlaşılmasını geliştirebilmek için diyalektik materyalizmin görüş ve yöntemini uygulamak, **ve dünyayı nihai amacı komünizm olan devrim hedefi doğrultusunda radikal bir şekilde dönüştürmeye önderlik sağlamaktır.**

Bu bağlamda, kendimi çok yüksek standartta bir entelektüel bütünlük ve titizlikte tutmam gerekiyor, akademik çalışmalar alanındaki benzeri standartlara saygı duyuyorum, bununla birlikte benim amacım ve yaklaşımım komünist önder rolü oynamayan akademik bilginlerle aynı değildir. Sorumluluğum, önderlikteki belirgin rolüm (her ne kadar bununla sınırlı

olmasa da) gerçekten devrim yapmak, bunu komünizm nihai amacına doğru geliştirmek ve diğerlerine de bu doğrultuda önderlik sağlamak için en temel çelişkileri ve en yakıcı problemleri tespit etmektir. Bunun bir boyutu devamlı olarak değişen “siyasi alanı”, objektif koşulları ve farklı siyasi ve toplumsal güçlerin bu objektif koşullarla ilişkisini analiz etmektir. Bu sürecin bir diğer anahtar boyutu, proleterlerin ve diğer katmanlardan insanların aklından geçen meseleleri ve diğer temel meseleleri, bilhassa da, insanların üzerinde yük oluşturan ve komünist devrimin gerekliliğini ve olasılığını görmelerinde ve bu anlayışa göre hareket etmelerinde engel teşkil eden şeylerle ilgili olarak açıklama yapmaktır - bunlar, çoğu akademisyenin büyük ölçüde görmezden geldiği ve birçoğunun da açıkça görmezden geldiği meselelerdir. Daha geniş bir anlamda bakacak olursak, teori ve entelektüel çalışmayla ilgili benim özel görevim yalnızca gelişen teori, çizgi ve stratejik yönelim alanında belirleyici ve derin ihtiyaçları karşılamak ve devrimin amacına ve komünizm nihai amacına hizmet etmeye çabalamak değildir; aynı zamanda, bu konuda ve daha genel olarak, fikirlerle çalışmak ve teori alanında çalışmak, tartışmak; geniş bir alanı kapsayan teorik ve analitik çalışmalara katılmak üzere komünizmin bakış açısını ve yöntemini uygulamak isteyenler için sürekli derinleşen bir temel oluşturmak ve bir çerçeve geliştirmek, ve komünist safların dışındaki diğer kişilerle böylesi bir komünist yöntem ve yaklaşımla ve bu yöntemin ve yaklaşımın uygulanmasından ortaya çıkan teori ve analiz ile ciddi şekilde etkileşime girebilmek ve mücadele etmektir.

Fikirlerle çalışmaya yaklaşımında oryantasyon ve hedeflere uygun olarak, özellikle yaptığım görüşmelerde, sıklıkla atıf yaptığım referanslar (açıklamalar, olgular, vb) için alıntı ve kaynakların daha kapsamlı ve sistematik olarak belirtileceği bir “akademik formatı” benimsemiyorum, fakat özellikle ortaya koyduğum sonuçların anlaşmazlık yaratabileceği yerlerde, özellikle de işler yazılı olarak yapıldığında genellikle bu alıntıları ve kaynakları belirtiyorum. Ancak her durumda, geliştirdiğim tüm argümanlar ve belirttiğim sonuçlar, ciddi çalışma ve yansımaların bir sonucudur ve bunlar beraberinde bir daveti de içerir -ve bir kez daha, bilinçli bir kışkırtma ile- öne sürdüğümü doğrulamak (veya belki de ispat etmemek) ve bununla ilgili önemli meseleleri daha eksiksiz bir şekilde sunmak içindir.

İkincisi, çalışmalarımı okuyan herkes için (ya da en azından bunu fesat bir şekilde okumayan herkes için), sık sık alıntı yaptığım ve sürekli olarak pek çok farklı bakış açılarından gelen şeylerden ve başkalarının kavrayış biçimlerinden bahsettiğim oldukça açıktır; başkalarının kavrayışlarından ve analizlerinden neler yapabileceğimi öğrenmeye çalışarak, onlarla aynı fikirde olmadığım, hatta muhtemelen kesinlikle aynı fikirde olmadığım durumlarda da, bu şekilde kendi düşüncelerimi sorgulayabiliyorum.

Üçüncüsü, “kendimden alıntı yaptığım” durumlarda, genellikle bunu konuyla ilgili olduğu için yapıyorum, başkaları bu şeyleri söylemediği için veya meseleye aynı yönden

yaklaşmadığı için bunu yapıyorum. Eğer belirli bir noktada görüşüm değişmiyorsa ve bu nokta o dönem tartışılan şeyle bağlantılıysa, bunun bir anlamı yoktur, kesin bir formüle ulaşırken önceden bir şeylerin sentezini yapmak için çabalarım, daha az kesin olan yönlerin etrafında dolanıp bunların yeniden özetlenmesi sonucunda bu gerçekleşir (ilgili noktaya ilişkin önceden dediğim ve halen doğru olduğuna inandığım şeye yalnızca referans vermek için değil).

Dördüncüsü ve özet olarak, bu durum “doğrusal” olma ve yalnızca “kendini içirme” meselesi değildir, fakat bu durum, önceden sentezlenenler üzerinden hareket etmek ve inşa etmektir, başkalarından ve gerçeklikten çok daha geniş çaplı öğrenerek bunu devam eden bir senteze uyarlamaktır, ki bu durum, çizgimizi taşıyan bizim Parti pratiğimizin özetini de kapsar, fakat bununla da sınırlı değildir.

Bunu bir başka şekilde şöyle de belirtebiliriz: Çalışmamın devam eden gelişimi ve komünist bir önder olarak rolüm “doğrusal” bir karakter olmasa da, önceki komünistlerin bazı düşüncelerinden ve kendi düşüncelerimden kopma ve kırılmalarda belirgin bir süreklilik durumu bulunur.

Herhangi bir noktada, önceki çalışmalarımın -veya başkalarının çalışmalarından- alıntı yapmam, devam eden bu sürecin hizmetinde bir şeydir. Ve pek çok farklı insandan ve eserden, pek çok farklı bakış açısından öğrenirken ve onlardan referans alırken, en uygun referansın aslında kendi çalışmalarım veya ifadelerimden biri olacağı bazı durumlarda da açıkçası hatalı bir tevazunun maskesiyle veya hatalı şekilde “akademik inceliklere” yönelen bir saygı ile davranmam, başka türlü davranmam.

Burada ilave bir özetle, yöntem ve yaklaşımın bazı önemli yönlerini daha ayrıntılı açıklamak isterim: Komünist olmamdan önce, bilgiye olan genel bir susuzluk (ve estetik sebeplerden) yaptığım geniş bir okumaya ilaveten - 40 yıl önce komünist olduğumda ve özellikle de komünist bir önder olarak sorumluluklarım doğrultusunda, her ne kadar ezici çoğunluğu Marksist olmasa da etrafımdaki farklı görüşlerden bir yazar çeşitliliği içinde pek çok farklı alanda derine inmeye çalışmıştım, ve temel anlamıyla aktif bir şekilde bu Parti’ye (ve öncesinde Devrimci Birlik’e) önderlik etmeye başladığımda Marx ve Engels’in eserlerinin büyük bölümünü okumuştum -buna Marx’ın *Kapital*’inin 3 cildi ve *Artı-Değer Teorileri*’nin büyük kısmı dahildi, bunların yanında *Grundrisse*, Engels’in *Anti-Duhring*, *Ludwig Feurbach ve Klasik Alman Felsefesinin Sonu*, *Ailenin Özel Mülkiyetin ve Devletin Kökeni* çalışmalarını okumuştum, ve evet, Marx ve Engels’in din üzerine yazıları, Lenin’in İngilizce basılan 40 civarı cildini, Stalin’in İngilizce basılan 13 cildini (ve Stalin’in İkinci Dünya Savaşı dönemindeki konuşmalarını-veya kendisinin referansı ile “*Büyük Vatansever Savaş*”) ayrıca kendisinin İkinci Dünya Savaşı sonrası yazılarını (buna “*SSCB’de Sosyalizmin Ekonomik*

Sorunları” da dahildir), ve Mao’nun resmi olarak İngilizce basılan tüm çalışmalarını, ayrıca İngilizce bulabildiğim Mao’nun “resmi olmayan” konuşmalarını, Mao’nun önderliği döneminde Sovyet revizyonistleriyle olan polemikleri ve *Peking Review*’deki (o dönem ismi böyleydi) sayısız makale de dahil Çin Komünist Partisi’nin pek çok teorik çalışmasını ve Kültür Devrimi dönemindeki diğer yayınları okumuştum. Bunun dışında çok geniş bir alanda (felsefe, din, şiir, müzik, spor ve diğer kültürel alanlar ve bilim -hem doğal hem de toplumsal bilimler- alanında) yüzlerce başka kitap, farklı görüşleri aktaran (komünist, taklit ve sahte komünist, komünist olmayan ve saldırgan bir şekilde anti-komünist olan) sayısız yazı, makale, vs. okumuştum, bunlar uluslararası komünist hareketi analiz edip eleştiren ve özellikle de Sovyetler Birliği ve Çin’i (ayrıca Küba, Vietnam ve diğer devrimci mücadeleler hakkında analiz ve yorum içeren) yayınlardı; ve gerçekten binlerce ama binlerce (muhtemelen on binlerce) sayfalık Partimizdeki çalışma raporlarını, bu çalışmalardaki tüm farklı boyutları, bununla birlikte yürütülen tartışmaları ve Partimizde farklı düzeylerde tüm bu şeyler hakkındaki (hem kendi pratiğimiz, hem de komünist hareketteki başkalarının pratikleri, insan deneyimi ve düşüncesinin geniş çaplı çerçevesini) ayrıca Parti dışından gelen görüşlere ilişkin tüm bu şeyleri okudum. Buna son yıllarda yeniden okuduğum İncil ve Kuran, ayrıca *Mormon Kitabı* ve diğer dinlerin kutsal metinleri, çeşitli perspektiflerden farklı alimlerin din üzerine yazıları ve konuşmaları da dahildir.

Burada dini kutsal yazılara ve mitolojiye yönelik referanslarımın olmasından ötürü şunu açıkça belirtmem gerekiyor, bir şeyleri okumak ile gerçekliğe yönelik doğru bir anlayışa sahip olmak arasında birebir anlamda bir ilişki bulunmaz! Bütün bu okumaları yapmış olmam düşüncelerimin (veya herhangi bir belirgin fikrimin) muhakkak doğru olacağı anlamına gelmez. Pek çok farklı kaynaktan devamlı olarak öğrenmeye ihtiyaç bulunmaktadır, ve devamlı olarak birinin fikrini diğerlerinininkiyle karşılaştırmak ve daha temelde eğer bu fikirler fiilen gerçekliğe tekabül ediyorlarsa, evet, bu durumda gerçekliği test etmek gerekir. Ve birinin okuduğunun niceliğinden ziyade, asıl önemli olan, okuyan kişinin fikirlerle ve genel olarak gerçeklikle etkileşim kurarak uyguladığı görüş ve yöntemdir. (Mao’nun keskin ifadesini unutmamamız gerekir, Kautsky gibi insanlar pek çok kitap okumuştur, fakat böylesi revizyonistler daha çok okudukça daha çok aptallaşır!) Fakat burada atıf yaptığım esas nokta - pek çok farklı alanda Marksist “klasiklerin”, genel Marksist görüşe sahip diğer çalışmaların, Marksist olmayan çalışmaların ve anti-Marksist, anti-komünist görüşlerden çalışmaların çalışılması, farklı alanlardaki Partimizin çalışma raporlarının çalışılması, Parti içinden ve dışından insanların görüşlerinin değerlendirilmesi ve tüm bunların devam eden bir süreçte (evet, önceden de söylediğim ve yazılan gibi, aynı sürecin temelinde) yapılmasıdır, ideolojik ve siyasi çizgi, program, siyasi ve pratik rehberlikle ilgili olarak komünist önder olarak benim belirgin rolüm bulunur ve bütün bunlar benim konuşma ve yazılarımın altında yatar ve bunları besler.

Şimdi, en azından şunu belirtmek gerekiyor ki, her konuşma yaptığımda veya birşeyler yazdığımda bütün bunlara referans vermem oldukça hantallık yaratacaktır!

Fakat bunların hepsi burada arka planda ve “sürekli geliştirilen” bir temelin parçası olarak bulunurlar.

Ve şuna güçlü bir şekilde ikna olmuş bulunuyorum ki (evet, ilgili olduğu zaman kendi çalışmama referans vermem) bu yaptığım doğrudur, eğer ki birinin amacı yalnızca okumak, yazmak ve konuşmak değilse veya kötü anlamda, bilgiyi dünyayı değiştirme mücadelesinden ayırıp soyut akademik prensiplere uymak ve bunu birikim ve sermayeye çevirmek (kendini tıpkı Bob Dylan’ın “Ballad of a Thin Man” parçasındaki rezil “Mr. Jones” gibi “çok iyi okudu, iyi bilindi” şeklinde göstermek) yerine, hedefi ve amacı devamlı olarak gerçekliğin daha bütünlüklü, daha derin ve çok yönlü olarak anlaşılması ve bunun diyalektik ilişki içinde komünizm hedefi doğrultusunda radikal şekilde dönüştürülmesi ve bu radikal şekilde dönüşümde diğerlerine önderlik edilmesi gerekir; Marx’ın “Feuerbach Üzerine Tezlerde” belirttiği gibi: “Filozoflar dünyayı yalnızca farklı şekillerde yorumladılar -oysa esas mesele onu değiştirmektir.”

*Bob Avakian’ın “Devrim Yapmak ve İnsanlığı Kurtarmak” isimli önemli çalışması yakın bir zamanda El Yayınları tarafından basılacaktır.

[Free Download WordPress Themes](#)
[Download Nulled WordPress Themes](#)
[Free Download WordPress Themes](#)
[Download Nulled WordPress Themes](#)
[free online course](#)
[download mobile firmware](#)
[Premium WordPress Themes Download](#)
[free download udemy paid course](#)

Yeni Komünizm

Gerçek Bir Devrim ve Kökten Yeni Bir Toplum İçin Gerçek Kurtuluşa Giden Yolda Bilim,

Strateji ve Önderlik
